

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК КРАЇНИ В СУЧАСНИХ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ УМОВАХ

© Глізнуца М.Ю., 2019

Механізм управління інтелектуальним розвитком є структурною складовою системи управління країни зі своєю специфікою призначення, сутність якої полягає в інтеграції освіти, науки та інноваційного виробництва для ефективного використання наявного інтелектуального капіталу та його примноження. В основі цього механізму – нові технології накопичення знань та трансформації їх в інноваційну продукцію, освоєння передового досвіду, стимулювання підприємницької активності, захист прав інтелектуальної власності. Специфіка такого механізму і в інструментарії, що в ньому застосовується, а це – тренінги, проектні розробки, експертні оцінки, нові інституційні моделі, розвинута система інформаційних технологій та бенчмаркінгові методи управління. Інтелектуальний розвиток розглядається не тільки в економічному значенні, де його роль в підвищенні конкурентоздатності економіки країни не підлягає сумніву, а і в світоглядно – гуманітарному аспекті, де інтелект формує нові норми устрою громадського суспільства та міждержавні відношення.

Потенціал інтелекту, якщо його перевести в інтелектуальний ресурс, виконує в суспільстві ряд важливих функцій і головна з них забезпечення комплексного розвитку (технологічного, економічно-соціального, людського) країни, регіонів, підприємств. Інтелект, поєднуючи в собі функції пізнання, креативу і діяльності. Він продукує інновації. Інновація як результат інтелектуальної діяльності є ринковим товаром і розвиває споживчі потреби суспільства. Але сама «інновація» в науковому значенні є складною категорією. Це підкреслює в монографії «Трансфер технологій» професор П.Г. Перерва[1].

Сучасний період Української економіки потребує активної участі всієї національної системи інтелектуальних ресурсів [2]. Ці ресурси необхідно визначити, оцінити і розкрити, щоб в практичній економічній діяльності ефективно використати їх потенціальні можливості.

Досягнення науково-технічного прогресу виявляються перш за все в тому, що основною рушійною силою економічного і соціального розвитку стає інтелектуальний потенціал [3].

Сучасна економіка розвинених країн – це економіка, заснована на знаннях, інноваційних рішеннях, джерелом та механізмом розвитку якого є інтелектуальна діяльність, що забезпечує в кінцевому підсумку створення матеріальних цінностей [4]. В умовах глобалізації та стрімкого розвитку економіки знань інтелектуальна власність стає основним ресурсом, який здатен забезпечити конкурентоспроможність підприємств [4]. Основу інноваційного потенціалу складають наукові кадри. Їх досвід і розробки забезпечують сам процес інноваційного розвитку підприємств, регіонів, країни в цілому[5].

1. Перерва, П. Г. *Трансфер технологій [Текст]: монографія / П. Г. Перерва, Д. Коциски, Д. Сакай, М. Верешне, Шомоши. – Х.: Віровець А. П. «Апостроф», 2012. – 668 с.*

2. Мазур О.А. *Наука України: цифри, факти, проблеми / О.А. Мазур // Вісн. НАН України. – 2013. – № 3. – С. 88-100.*

3. Глізнуца М.Ю. *Бенчмаркінг як оцінювання інтелектуального потенціалу / П.Г.Перерва, М.Ю.Глізнуца / Маркетинг і менеджмент іновацій, Науковий журнал, Суми -2015- С.11-19.*

4. Перерва П. Г., Глізнуца М. Ю. *Дослідження зарубіжного досвіду оцінки інтелектуального потенціалу організацій //Бізнес Інформ. – 2016. – №1. – С. 49–55.*

5. Глізнуца М.Ю. *Вплив інтелектуального капіталу на інноваційний розвиток регіонів [Електронний ресурс] /М.Ю.Глізнуца// Економіка та суспільство. – 2017.-№9.- Режим доступу до журналу:<http://economyandsociety.in.ua>*